

## FOTÁ~Ā•K - 78

StĀ™eda, 04 bĀ™ezen 2015

MateĀ™ská dovolená není Ā¾ádnou procházkou rá~Ā¾ovým sadem. To ani zdaleka. KdyĀ¾ uĀ¾ by to mě>la být procházka, jedinĀ> procházka bez jedné nohy uprostĀ™ed minového pole s pianem a nebo trezorem, který táhnete na hĀ™betĀ> (piano nebo trezor je metaforou pro dítě, Ā•ehoĀ¾ se jistĀ> Ā•tenáĀ™ dovtipí).

Ale abych nebyl tak úplnĀ> nespravedlivý a neupĀ™ímny, tak mateĀ™ská dovolená má samozĀ™ejmĀ> i pĀ>kné chvílky. J to tak nĀ>jak kulantnĀ> shrnul, Ā¾e hezké chvílky jsou, kdyĀ¾ Ā•eenĀ>k spí a ty nehezké, kdyĀ¾ je vzhĀ™ru. To si myslím, je fé

NĀ> které ty ménĀ> hezké chvílky, jsou natolik ménĀ> hezky intenzivní, Ā¾e v jejich prá~bĀ>hu mívám stavy, kdy mi na Ā•ele praskají konstantnĀ> Ā¾ilky (jednoho krásného dne mi praskne oko), jsem nevrlý, rudnu a jsem opravdu velmi blízko rodinné tragédii. OstatnĀ> jak vĀ>dci posouvají na hodinách lidstva ruĀ•iĀ•ku stále blíĀ¾e k dvanácté hodinĀ>, coĀ¾ symbolizuje blíĀ¾í zánik civilizace, tak já to mám podobnĀ>, leĀ• v men&scaron;ím měĀ™ítku. Lidstvo je aktuálnĀ> tĀ™i minuty od zániku a já jsem dvĀ> minuty od kriminálu.

Myslím, Ā¾e by bylo záhodno v&scaron;echny mé bolístky shrnout, vyhodnotit, vyvodit z nich závĀ™ry a hlavnĀ> sestavit top pĀ>ti tĀ>ch nejhor&scaron;ích:

## 1. Náv&amp;scaron;tĀ&gt;va úĀ™adĀ™

Do této kategorie patĀ™í nejen úĀ™ady ale napĀ™íklad i doktor, po&scaron;ta a v&scaron;echno, kde se musí Ā•ekat spolu dal&scaron;ími lidmi. Podmínkou je vĀ>t&scaron;í místnost, nejlépe vytopená k padesáti stupĀ™m Celsia, takĀ¾e z Ā•lovĀ>ka Ā™ine pot jen o místnost zavadí pohledem, davy lidí Ā•ekající ve frontĀ> a navíc nĀ>kolik nerudných jedincĀ™, kteĀ™í d&scaron; a taky minimálnĀ> jeden pomalý dĀ™chodce, který v&scaron;echno zdrĀ¾uje.

UĀ¾ bĀ>hem pĀ™íchodu do místnosti Ā•eenĀ>k zbystĀ™í, ukĀ¾e ukazováĀ•kem směrem ven a opatrnĀ> se zeptá: "pá" otázku, zda, kdyĀ¾ jsme teĀ• pĀ™i&scaron;li, tak okamĀ¾itĀ> pĀ™jdeme opĀ>t pryĀ•, odpovím, Ā¾e pá nejdeme. To ho samozmoc neuklidní a zaĀ•ne se o&scaron;ívat. Poslední dobou jsme natolik mazáci, Ā¾e chodíme uĀ¾ bez koĀ•árku. Je to sice známka pokroku (moĀ¾ná i taková známka punku), ale má to i své stinné stránky. KdyĀ¾ byl Ā•eenĀ>k v koĀ•árku, tak byl pĀ™ikurtovaný, a pokud se hlasitĀ> dovolával naplnĀ™ní svých poĀ¾adavkĀ™, hodil jsem pĀ™es nĀ>j deku a bylo. ProtoĀ¾e ale koĀ•árku uĀ¾ není, chvílku se zvidavĀ> prochází davem lidí, naĀ•eĀ¾ shledá dav nezajímavým a jde tedy "pá" sám beze mě>. potom vyběhám z fronty a následuje hon.

Po pár minutách, kdy Ā•eeĀ™ka pevnĀ> drĀ¾ím, se tento snaĀ¾í vykrotit, padá na zem, Ā™ve a dĀ>lá ostudu. Docela Ā•as pĀ™ispĀ>chá nĀ>jaký pĀ™emotivovaný chytrák, nejlépe Ā¾ena za zenitem, s radou, jak mám vychovávat své dítě. VyĀ¾ilé Ā> vĀ>t&scaron;inou asistuje nerudný muĀ¾, který nadává, aĀ¥ si to dítě zklidním. Zajímavé je, Ā¾e v&scaron;ichni mají hubu pln kečĀ™, ale pĀ™ed sebe mě> je&scaron;tĀ> nikdy nikdo nepustil. To kdybych byl mladá vnadná matka, to by se mohli pĀ™etrhnout.

Nakonec to dopadá tak, Ā¾e jsem celý rudý vzteky, zpoceny, Ā•eenĀ>k uĀ¾ má vyloĀ¾enĀ> záchvat (je taktéĀ¾ rudý a zpoc chce pá, do toho Ā¾enská vypráví, jak to ona dĀ>lala s jejíma faganama a do toho nerudný muĀ¾, kterému uĀ¾ vzteky teĀ•e pĀ>na z u&scaron;í a oĀ•i, sahaje po nĀ>Ā•em ostrém, zatímco &scaron;álí mrtvici, hystericky pi&scaron;tí, aĀ¥ uĀ¾ je to dítě). Jsa jednou nohou v blázinci z posledních sil Ā•eeĀ™ka seĀ™eĀ¾u, coĀ¾ motivuje dal&scaron;í chytráky, kteĀ™í mi nadávají a vyhrĀ¾ují sociálkou. Na úĀ™adech to mám rád.

## 2. Dudák

Ā•eenĀ>k má dudák výhradnĀ> na spaní. Je to nĀ>co, na co jsem hrdý. Tedy, Ā¾e jsem jeho závislost dokázal takto omezit. NicménĀ> bez dudáka zatím neusne. KdyĀ¾ neusne on, neusnu ani já. KdyĀ¾ nespím já, jsem smutný, unavený a mám splín. Velmi Ā•astý jev je, Ā¾e bĀ>hem dne si Ā•eenĀ>k dudák nĀ>kam schová a má radost z toho, kdyĀ¾ ho veĀ•er usilovnĀ> hledán celém bytĀ>. Je to dobrák.

Ā•eenĀ>k umí taktéĀ¾ majstr&scaron;tyk a to, kdyĀ¾ dudáka ztratí ve spánku, pak se vzbudí a Ā™ve. Ve tĀ™i ráno neznám lep&scaron;ího neĀ¾ za zvuku Ā™voucího dítěte hledat po tmĀ> dudáka. Kdybych si rozsvítil, vzbudil bych Nata&scaron;u. To potom Ā™valo dítě i Nata&scaron;a. UĀ¾ asi dvakrát se stalo, Ā¾e jsem v noci dudáka nena&scaron;el. Ā•eenĀ>k ho buĀ• nebo se k nám vloupal pán s hákem místo ruky, dudáka uloupil a zase ode&scaron;el. Na kaĀ¾dý pád jsem byl vyslán Nata&scaron;ou do mě>sta, aĀ¥ se bez dudáku nevracím. Ve tĀ™i ráno jsem si pĀ™ipadal jako v pohádce Dvanáct mě>síĀ•ká kdy byla Maru&scaron;ka poslána v zimĀ> pro jahody. Autem jsem zajel na konec mě>sta, kde bydlí známý, který má taktéĀ¾ malé dítě. Naprosto bez skrupulí jsem o pĀ™í Ā™vtřně zazvonil. Chvilku se nic nedĀ>lo, ale nakonec se ve druhém patĀ™e

rozsvítilo, otevřelo se okno a z něho vykouknul za zvuku vřave dítěte ospalý muž. Ještě nešel se na cokoli, otevřené okno zaznělo od jeho ženy: "Co je to o půl šesté za debila?". To jsem si uvědomil, že nejdu vhod. Zpočátku po mém krátkém vysvětlení hodil jeden z náhradních dudáků, podíval se na mě, že tebe u dítěte neusne a já jel domů.

Půl šestou dostal děk dudáka, ve čtyřech usnul a o půl páté vstal. Dudáka opět ztratil. 3. Autosedačka  
Ve své podstatě působí autosedačka nevinou. Nikomu nic neudělala, jen si tak v autě existuje. Já ji ale nesnáším. V ideálním světě by to fungovalo tak, že bych seděl do sedačky, ten nehybně sedí a usmívá se, má jsi povel dá ruce nahoru, já ho zajistím pevným madlem a nakonec ho připevním pásem. V ideálním světě se však nevyskytují, takže bych seděl do sedačky, ten okamžitě seskočí a tihne k tomu, že se vydá a šel. Když ho do sedačky přimáčknu a pevně ho držím jednou rukou, je velmi obtížné druhou rukou děk zajistit ma zvláště, když má jsi povel, a dá ruce nahoru, tímto způsobem máchá se sebou.

To je čas zapojit i hlavu. Takže jednou rukou držím děk v sedačce, hlavou mu držím ruce nahoře a druhou umísťuju madlo. Pokud bych měl dvojčata, musel bych zapojit ještě nohy.

Jakmile s výtahem se silné madlo umístím tam, kam mám, je třeba ho ukotvit pásem. Když se nakloním děk, ve snaze vzít pás, děk mi začne cíleně škodit. Rozepíná mi zip u bundy, tahá za ucho a vlasy. Nechámat pás, tak si děk madlo shodí, sesune se ze sedačky a opět jde pryč.

Jednoho krásného dne toho malého sígra hodím do kufru a bude pokoj. To by se pak jezdilo autem o dost lépe. Jenomže on by v tom kufru něco zničil.

#### 4. Výťah

Do třetího patra to po schodech s děkem nedám. (Co si to nalhávám. Nedal bych to ani bez děka). Proto musíme jezdit výtahem. Jízda výtahem je nekonečná. Děk se nudí, olizuje stěny a hlavně musí namlouvat všechny úhledy, jinak se stane nešťastí. Tím pádem jak idioti vymetáme každé patro, protože si to tak děk přál. Zdá se, že k nám v nějakém patře vřave někdo přistoupí. Sice si s námi, a chce jet dolů, projede směrem nahoru ještně patra, ale zase má vřave jinou spoustu rad, jak mám vychovávat dítě. A to je vřave doba. Lidí, kteří mi radí, jak vychovávat, není nikdy dost. Na ty já mám náladu vřave. 5. Hrát "gól"

Jak jsem byl ze začátku nadšený, že bych děk tihne ke sportu, tedy z něho nebude vyřvaný buřák, který sedí po čtveřici a který bude do padesáti let paní, tak poslední dobou mé nadšení uvadá. Hra na "gól" se jí začala do zlatého fondu volnočasových aktivit, kdy děk pobíhá s hokejkou po bytě a snaží se hrát hokej s čímkoliv, co mu přepadne ruku. Jelikož je "gól" týmová hra, musím já s malou hokejkou v ruce pobíhat za ním a pokud mi někdo přepadne ruku, ihned musím pálit a vsítit krásný gól. Po pěti hodinách hraní jí těch vsítených krásných gólů z mé strany moc není a tato bohublá hra s pro mě má v upřímný boj o mé duševní zdraví.

Od gólu totiž není úniku. Nemám se kam schovat. Vřave budu nalezen a bude mi přehráno například kolíček nebo ponožkou, takže musím tímto vystělit kamsi v dál, zajásat gól a děk přepne se se mnou obejmout, pro to hokejisti dělají. A potomá dokola.

#### 6. Děk

Šestá bonusová položka v top třech nepatří nikomu jinému, než mému uzlíku a štěstí, radosti a pohledu. Podle mě by bylo krátkozraké ho vynechat ze seznamu, protože za prvé bez něho by žádný seznam nebyl a druhé není na světě nic, z něho by mě jelo více než z děka. Možná ještě z Natálie, když se přepne do uklízení módu. To pak jede přes mrtvoly. DOMINIK LANDSMAN <http://fotrudenik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)